110
A. gr. b.
1339
Fiche

Digitized by Google

A. gr. b.
1339 4°

(Xenophon)
Sturz

Fiche

133 9.

Sturz

SPECIMINE

INDICIS XENOPHONTEI

PRAEMISSO

QVATVOR ORATIVNCVLAS

A. D. II. IANVAR. A. C. CIƆIƆCCLXXXXVIII.

HABENDAS

INDICIT

M. FRIDERICVS GVILIELMVS STVRZIVS

ILL. RVTH. PROF. ELOQ.

GERAE

IN OFFICINA ROTHIANA.

69 A

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Digitized by Google

Carolus Auguſtus Thiemius, ſcholae Thomanae quondam Conrector, qui Lipſiae d. 25. Octobr. 1795. diem obiit ſupremum, iam ante hos triginta quatuor annos editionem operum Xenophontis Welſianam ita recudendam curauit, vt, quia in ipſa illius editionis repetitione leuitatem illam ac temeritatem, qua Welſium in mutanda lectione vetere vſum eſſe conſtat, non ſatis caſtigaſſet atque correxiſſet, notas virorum doctorum, critici quidem maxime argumenti, et indicem philologicum atque hiſtoricum ſe additurum eſſe polliceretur. Neque vana fuit haec viri optimi promiſſio. Nam non ſolum magno ſtudio collegit notas virorum doctorum, quae ad emendanda et vero etiam ad explicanda Xenophontis verba pertinerent, et in aduerſaria congeſſit, quae ex inſigni viri beati liberalitate ego penes me ſeruo, ſed etiam totum Xenophontem ſumma diligentia adhibita ſaepius perlegit eo conſilio, vt indicem omnium verborum conficeret, in quem non niſi quae ad intelligendam ſcriptoris elegantiſſimi orationem ſpectarent, coniicerentur. Cum vero his omnibus colligendis, et grammaticis veteribus, aeque ac recentioribus, non ſolum Xenophontis, ſed aliorum quoque auctorum interpretibus, conferendis multum temporis eſſet inſumtum, atque interea viri docti, Erneſtio duce, quaſi certatim ad Xenophontis ope-

Digitized by Google

ra et emendanda et interpretanda concurriſſent, coepit vir beatus mutare conſilium hactenus, vt, omiſſo peculiari, quo annotationes ad Xenophontem continerentur, volumine, quaecunque ad rem criticam facerent, ea omnia indici inſerere conſtitueret. Fuit igitur idem labor pene denuo ſubeundus, qui cum per nouas, quae ſubinde prodibant, editiones valde augeretur, et tamen ille ſummam vbique diligentiam ſibi ſequendam propoſuiſſet, factum eſt vt rurſus anni permulti elaberentur, nec tamen index elaboratus abſolutusque in publicum ederetur. Tandem Thiemius, qui, annis fractus ac debilitatus, indicem non niſi ad vocabulum γίγγλυμος compoſuiſſet et ordinaſſet, diu in opere inſtituto ceſſauit, donec poſt tres et viginti annos, qua erat egregia in me beneuolentia, mihi totum ſuum apparatum traderet, ea quidem lege, vt quae diſperſe ipſe collegiſſet, in vnum quaſi corpus coagmentarem, et, ſi opus videretur, demerem, adderem, emendarem, pro arbitrio, modo non prorſus periret eius conſilium. Suscepi igitur laborem, et in eo perferendo ſemper, quantum licuit, ſpectaui conſilium exemplumque viri nunc quoque poſt fata mihi ſummopere venerandi. Quia tamen (liceat enim fateri) laborem iſtum ſenſi adeo moleſtum eſſe, vt vix me eum ſuſtinere ac perferre poſſe opinarer, partim animi cauſa, partim muneris, quo fungor, ratione id poſcente, edidi Hellanici, Pherecydis et Acuſilai fragmenta, Baſilii M. orationem de legendis ſcriptoribus graecis, Indices nominum propriorum in Platonis et Ariſtotelis operibus obuiorum, aliosque minores libellos. Ita rurſus aliquot anni ſubtracti ſunt indici Xenophonteo. Nunc vero tandem cum ſpes eſſet, per hunc, quem iam intramus, annum poſſe totum opus abſolutum prodire, dedi hic quoddam eius ſpecimen, quod ne omnino diſpliceat viris doctiſſimis, valde cupio. Delegi autem verbum ἄγειν potiſſimum, quia hoc eſt ex iis, quae b. Thiemius ipſe quidem abſoluerat, verum ita, vt eorum immutationem et correctionem diſertis verbis mihi non permitteret, ſed praeciperet. In reliquis, quae ipſe elaborauerat, et de quibus mihi tale quid non praeſcripſerat, multo pauciora immutaui, imo mea ad iſta componere ſtudui. Sunt autem Xenophontis libri, quo chartae parceretur, hi a me ſiglis ſignificati, vt Π ſignificet Cyropaediam, A. Anabaſin, Αγ encomium Ageſilai, Λ. librum de Lacedaemoniorum republica, Αϑ. de republica Atheniensium, Πο. de reditibus ſ. vectigalibus, E. hiſtoriam Graecam, Ιερ. libellum de Hierone vel potius de tyranno, Απ. memorabilia Socratis, O. Oeconomicum, Απολ. Apologiam Socratis, Σ. ſympoſium, Ιπ. librum de re equeſtri, Ιπϱ. de praefecto equitum, K. de venatione.

Digitized by Google

ἄγειν, 1) vt *agere* apud Latinos, refertur proprie ad animalia bruta, maxime ad iumenta. Π. 8, 1, 15. ἦγεν αὐτοὺς πρὸς τὰ ὕδατα, ὥσπερ τὰ ὑποζύγια. 8, 3, 6. ἤγοντο in pompa τῷ Διὶ ταῦροι — μετὰ δὲ τοὺς βοῦς ἵπποι ἤγοντο. Α. 4, 5, 24. ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσιν (τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια). Sic vbi alias ponitur ἐλαύνειν, Ιπ. 5, 3. ὅποι ἂν αχαλίνωτον (τὸν ἵππον) ἄγῃ. 7, 3. τῇ ἀριστερᾷ ἄγων freno τὸν ἵππον. Locus claſſicus eſt Ιπ. 6, 4—6. § 9. μήποτε ἄγειν τῆς ἡνίας τὸν ἵππον. Eſt genitiuus inſtrumenti. Sed Welſ. edidit ταῖς ἡνίαις. 2) ducere. Dicitur a) de ducibus itineris, Α. 1, 3, 17. τῷ ἡγεμόνι — μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι ὅθεν etc. 2, 3, 4. ἡγεμόνας — οἱ αὐτοὺς ἄξουσιν, ἔνθεν etc. 4, 6, 2. οὐκ εἰς κώμας ἦγεν. 4, 7, 15. Π. 5, 3, 9. 5, 2, 15. extr ἄγε ἡμᾶς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος. b) de ipſa via, Α. 4, 3, 4. ὁδὸς ἄγουσα ἄνω. Κ. 8, 4. ἴχνη — ἄξει πρὸς σύσκιον τόπον Cf. ὁδός. Sic metaphorice Π. 1, 3, 4. ἡμᾶς κρέας καὶ ἄρτος εἰς τοῦτο ἄγει, *nobis efficit*. Paulo ante dixerat ἡμῖν ὁδός ἐστιν. c) de primis in acie, Απ. 3, 1. 8. ἵνα ὑπὸ μὲν τῶν ἄγωνται, ὑπὸ δὲ τῶν ὠθῶνται. d) de imperatore, Π. 1, 4, 17. ἀναστὰς ἦγε τὸν στρατὸν, *proficiſcebatur* 3, 1, 24. ὁ τὸ στράτευμα ἄγων. 5, 5, 2. ἐκ Περσῶν ἄγων τὸν στρατόν. §. 10. p. 333. οὓς σὺ ἤγαγες, *quorum imperator es*. Α. 4, 3, 13. ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους. 4, 8, 10. ὀρθίους (λόχους) ἄγοντες. Ε. 4, 8, 28. συντάξας ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μήθυμναν. Sic c. ἐπὶ, Αγ. 1, 31. et Ε. 3, 4, 23. τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπὶ τοὺς ἀντιτεταγμένους. Α. 5, 7, 16. 2, 1, 9. πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ἡμᾶς ἀγαγεῖν. c. πρὸς, Ε. 4, 5, 3. ὁ Ἀγησίλαος ἦγε πρὸς τὸ Πείραιον τὸ στράτευμα. it. §. 0. Saepiſſime ponitur abſolute, omiſſo accuſatiuo στρατὸν, Π. 1, 6, 19. p. 82. ἄγειν — προσάγειν, ἀπάγειν. 3, 3, 25. ἄξω ἤδη — ἤρξατο ἄγειν — ὁ μὲν ἡγεῖτο, οἱ δὲ εἵποντο. Α. 4, 1, 3. Χειρίσοφος in primo agmine ἦγε ταχέως, καὶ παρηγγύα ἕπεσθαι Π. 5, 4, 10. πλησίον ἄγειν τοῦ τείχους. §. 20. Α 1, 10, 4. 3, 4, 30. ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν, *cum ſuis proficiſcebatur*. Ε. 7, 4, 22. Ιπρ. 8, 11. Απ 3, 1, 11. οὔτε τάττειν, οὔτε λέγειν. All. pro λέγειν e Stobaeo reponunt ἄγειν Certe Π. 1, 6 19. p. 82. iunguntur τάσσειν εἰς μάχην στρατιὰν et ἄγειν, vbi etiam additur accuſatiuus στενὰς ὁδοὺς, vt Ε. 4. 4. 13. ἦγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα. c. πρὸς, Α. 7, 2, 1. πρὸς Σεύθην ἄγειν auxilia. §. 6 8. 14. additur στράτευμα. Alias πρὸς eſt *contra*, vt Ε. 5, 4, 50. πρὸς ἐκείνους (ἀντιτεταγμένους) οὐκ ἦγεν. 6, 4, 13. ἄγειν πρὸς τοὺς πολεμίους — πρὶν αἰσθέσθαι ὅτι ἡγεῖτο. 7, 5, 21. Α. 1, 3, 21. ἄγει πρὸς βασιλέα — ὅτι

Digitized by Google

ἐπὶ Βασιλέα ἄγοι. Nam vſitatius eſt c. ἐπὶ, vt A. 5, 7, 10. ἦγεν ἐπὶ τὸ χωρίον. Αγ 1, 33. ἦγεν ἐπὶ Σάρδεις. O. 5, 15. Saepe ſic eſt *aggredi, impetum facere*, vt Π. 3, 3, 21. καιρὸς ἄγειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. In ſequentibus eſt προσιέναι. §. 25 A. 2, 2, 8. 2, 6, 5 φιλοκίνδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Αγ. 2, 11. E. 4, 3, 11. 6, 4, 2. c. εἰς, *contra*, E. 4, 5, 3. Ἀγησίλαος ἐς τὸ Πείραιον ἦγε. e) de quolibet duce, Π. 5, 3, 16. p. 298. πρῶτον ἄγε σὺ, Χρυσάντα, τοὺς θωρακοφόρους. p. 299. 300. vbi etiam dicitur de ipſa gente: ἔσχατοι Καδούσιοι ἀγόντων (h. e. ἀγέτωσαν) στράτευμα. All. omiſſo στράτευμα habent ἰόντων. 6, 3, 11. p. 385. it. omiſſo accuſatiuo, Π. 5, 3, 16. p. 299. ἀγόντων (i. e. ἀγέτωσαν) οὗτοι πάντες. §. 20. ἄγε δὴ οὖν θᾶσσον. A. 1, 5, 14. Πρόξενος εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων (ſuam τάξιν). f) de iis omnibus, qui aliis vel docendo, vel adhortando, vel praecipiendo, vel exemplis auctores ſunt, vt faciant vel conſequantur aliquid, item de rebus, quae alliciunt atque mouent alios, et efficiunt, vt aliquid faciant vel conſequantur. Π. 2, 2, 15. ἄγειν ἐπιχειροῦσιν οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ ἐπὶ τὰ καλὰ κἀγαθὰ, οἱ δὲ πονηροὶ ἐπὶ τὰ πονηρά. — ἡ ἀρετὴ πρὸς ἔρθιον ἄγουσα. 6, 2, 11. p. 371. ὄψα ὀξέα, δριμέα — ἄγει ἐπὶ τὸν σῖτον, *condiunt panem.* Αθ. 1, 5. ἡ πενία αὐτοὺς ἄγει ἐπὶ τὰ αἰσχρά. Ιερ. 9, 1. ἐπιμέλειαι δοκοῦσιν πρὸς ἔχθραν ἄγειν, *odium contrahere.* Απ. 1, 6, 14. τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ καλοκἀγαθίαν ἄγειν. 2, 1, 4. τὰ ζῶα τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ φαγεῖν ἀγόμενα πρὸς τὸ δέλεαρ. Deinceps eſt φερόμενοι. §. 29. βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. 4, 5, 9. ἐπὶ τὰ ἡδέα τοὺς ἀνθρώπους ἄγειν. Paulo poſt eſt ἥδεσθαι ποιεῖ. Σ. 4, 15. πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἄγειν ἀνθρώπους. §. 58. λόγοι — οἱ πρὸς φιλίαν ἄγουσιν. K. 13, 1. Cf. δάκρυον. Similis locus eſt E. 7, 4, 15. οἱ μὲν εἰς δημοκρατίαν ἦγον τὴν πόλιν, οἱ δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν. Morus in indice comparat formulam Liuii (43, 17.) *ciuitatem trahere.* Vnde ἄγεσθαι εἴς τι eſt *conſequi aliquid*, Π, 2, 1, 5. εἰ ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦτο ἄγοιντο. Margg. et Cod. Guelf. γίγνοιτο, omiſſo εἰς. Senſus enim eſt: *ſi et ipſi fierent homotimi.* g) de iis, qui ſermonibus alios nunc huc nunc illuc quaſi ducunt, O. 19, 15. ἄγων με δι' ὧν ἐπίσταμαι, *per ea, quae ſcio, docens me alia adhuc mihi ignota, disputans e conceſſis.* Paulo aliter Απ. 4, 6, 15. διὰ τῶν δοκούντων τοῖς ἀνθρώποις ἄγειν τοὺς λόγους. Dionyſius Halic. art. rhetor. c. 8. p. 67. ed. Sylb. τοῦτο καὶ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων λέγουσι περὶ Σωκράτους, ὅτι διὰ τῶν ὁμολογουμένων ἐπορεύε-

Digitized by Google

το, ἐπεὶ διδάσκειν ἐβούλετο. Per eandem metaphoram dicitur quis διεξιέναι et διέρχεσθαι h. de ceruis, K. 9, 3. ἀγέσας (ἐλάφους) τοὺς νεβροὺς πρὸς τόπον. 3) ducere in vincula vel ad ſupplicium. Frequens eſt formula ἄγειν ἐπὶ θανάτῳ, vt A. 1, 6, 10. 5, 7, 19. Απ. 4, 4, 3. v. ἐπὶ c dat. nr. 10. E. 2, 4, 1. ἦγον ἐκ τῶν χωρίων — ἵνα αὐτοὶ τοὺς τούτων ἀγροὺς ἔχοιεν· φευγόντων ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐντεῦθεν πολλοὺς ἄγοντες. 5, 4, 8. εἶπε τῷ εἰργμοφύλακι, ὅτι ἄνδρα ἄγει παρὰ πολεμάρχου, ὃν εἷρξαι δέοι. 7, 4, 33. Cf. 3, 3, 8. 9. item ducere ad magiſtratum et iudicem, A. 6, 6, 5. κελεύει τὸν ἁρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινὰ — ὁ ἀγόμενος. §. 10. 13. 15. Δ. 4, 6. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους Sic εἰς δίκας ἄγειν. v. δίκη nr. 1. b. 4) praedam abigere. Et Ammonio quidem auctore, ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα. Cf. Heſych v. tamen Salmaſ. de modo vſurar. p. 785. ſqq. Π. 4, 3, 1. ἵππους ἄγοντες αἰχμαλώτους καὶ ἄνδρας. (Cf ἀπάγειν nr. 6.) 4, 5, 13. τοὺς ἵππους ἐκέλευσε φυλάττειν τοὺς ἀγαγόντας. 5, 4, 1 :. Huc referri poteſt Π. 1, 4, 19. ἄγουσιν ἡμῶν τὰ χρήματα — οἱ ἄγοντες αφήσουσι τὴν λείαν. Intelliguntur enim maxime animalia venando capta, vt §. 20. Sed de praeda τῶν ἀψύχων accipiendum putamus Π. 4, 3, 2. ἀποδεικνύντες Κύρῳ ἃ ἦγον. 5, 4, 8. ἣν ἄγοντες λείαν ἐτύγχανον. 6, 1, 7. τῶν ἡμετέρων ἀγομένων. Suidas in v. ἀγομένων addit: ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων καὶ ληστευομένων. A. 6, 3, 2. πολλὰ χρήματα ἄγοντι. Inprimis autem de ἐμψύχων praeda explicandum putant in formula ἄγειν καὶ φέρειν, et, quae vſitatior eſt, φέρειν καὶ ἄγειν. v. φέρειν nr. 16. Π. 3, 2, 6. τὰ τῶν Ἀρμενίων ἤγετε καὶ ἐφέρετε. A. 5, 5, 8. χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν. E. 6, 5, 40. οἱ μὲν ἄγοντες, οἱ δὲ φέροντες ὅ τι ἥρπακεσαν. 5) depraedari. E. 3, 2, 4. ἦγον καὶ ἔκαιον τὴν Βιθυνίδα 6) vxorem ducere. Thomas Magiſter: ἄγεται γυναῖκα, οὐκ ἄγει. v. ibi interpp. et Phauorin. in v. ἤγετο. A. 2, 4, 4. ἦγε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ἐπὶ γάμῳ. Scil. intelligenda ſunt verba εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. E. 4, 1, 6. τὴν παῖδα — πεζῇ ἀγαγεῖν. Paulo poſt eſt κατὰ θάλατταν πέμπειν, et §. 4. προπέμπειν εἰς τὸν σὸν οἶκον. 7) adducere. Π. 2, 3, 22. αὐτομόλους ἄγοντες. 5, 2, 7. τοὺς ὁμήρους ἀγάγωμεν. A. 3, 1, 31. τοὺς αἱρεθέντας imperatores ἄγετε. it. ad colloquium, Π. 2, 4, 5. ἐκέλευσεν ἄγειν (Marg. Steph. et MS. Guelf ἐκάλεσε) τοὺς Ἰνδούς. 4, 6, 1. τὸν Γωβρύαν ἄγουσι πρὸς τὸν Κῦρον. A. 2, 5, 4. ἐγὼ ἄξω πάντας. 7, 6, 5. 6. it. ſocios, auxilia, Π. 4, 5, 12. p. 247.

Digitized by Google

ἐγώ σοι ἤγαγον συμμάχους πλείστους. A. 1, 7, 3. συμμάχους ὑμᾶς ἄγω. E. 1, 2, 5. Sic Π. 2, 1, 2. p 88. ἱππέας ἄξει οὐ μεῖον δισμυρίων. Cf. nr. 2. d. it naues, A. 5, 1, 6. ἥξει πλοῖα ἄγων — ἐὰν δὲ μὴ ἄγῃ. 5, 4, 5. E. 5, 1, 23. it. captas naues, E. 1, 1, 12. τὰς ναῦς οἱ Ἀθηναῖοι ᾤχοντο ἄγοντες ἐς Προικόννησον. 5, 1, 9. τριήρεις λαμβάνει, καὶ ἀναδησάμενος ᾤχετο ἄγων εἰς Αἴγιναν. § 18. Sic A. 7, 2, 7. in 2 MSS. legitur τοῖς ναυκλήροις ἀπεῖπε μηδὲν ἄγειν, pro μὴ διάγειν. it. captiuos et praedam, Π. 5, 3, 1. τοὺς ἄλλους καὶ πρόβατα, ὅσα ἂν λάβωσιν, ἄγειν πρὸς αὐτὸν — λείαν πλείστην ἄγοντες. 6, 2, 4 συλλαβόντες ἀνθρώπους ἤγαγον ad Cyrum. A. 6, 3, 7. πρεσβευταὶ — ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα. c. dat. Π. 5, 5, 10. p. 334. ἃ ἔλαβες — ἄγεις δή μοι. 7, 2, 4. ἀγαγεῖν αὐτῷ ἐκέλευσε τὸν Κροῖσον. it. c. φέρειν, Π. 5, 4, 14. δῶρα φέρων καὶ ἄγων. Cf. φέρειν nr. 7. 8) ſecum ducere, ſecum ſumere. Π. 3, 1, 24. τὴν γυναῖκα — ἄξω in expeditionem. 5, 4, 18. γυναῖκας ἄγειν — καὶ ἀδελφάς. A. 5, 4, 18. ταῖς ἑταίραις, αἷς ἦγον οἱ Ἕλληνες E. 1, 3, 9. Σ 4, 22. Plene Π. 5, 4, 17. τὴν μητέρα ἄγειν μετ᾽ ἐμαυτοῦ. Vnde participium eſt fere i. q. ἔχων, *cum*, A. 3, 3, 2. ἔλθοιμι — τοὺς θεράποντας ἄγων. All. ἔχων. 4, 4, 10. ἄνδρα συλλαβὼν ἧκεν ἄγων. 5, 4, 2. ἧκεν ἄγων τοὺς ἄρχοντας. E. 3, 4, 10. 4, 1, 12. παρῆν ἄγων τὸν Φαρνάβαζον ἐς συγκείμενον χωρίον. Σ. 1, 2. Saepe de imperatore, vt ἔχειν, Π. 2, 1, 2. p 87. ἄγειν λέγεται μυρίους. p. 88. ἱππέας ἄξειν (Iunt. ἕξειν) οὐ μεῖον δισμυρίων. 3, 1, 8. ὅσην ἄν σοι δοκῇ στρατιὰν ἄγειν, τὴν δὲ καταλιπεῖν. 5, 5, 10. p. 334. τοὺς ἐθέλοντας ἄγειν. 6, 2, 11. p. 373. ἄξω δὲ καὶ τοὺς χαλκέας, καὶ τέκτονας. 6, 3, 1. ἐπορεύετο τοὺς ἵππους πρώτους ἔχων — μετὰ δὲ τούτους ἦγεν τὰ σκευοφόρα. 7, 4, 5. τοὺς μὲν σὺν ὅπλοις ἄγειν, τοὺς δὲ σφενδόνας ἔχοντας κελεύειν ἕπεσθαι. Hic ἄγειν eſt ſtatim ſecum ſumere, ſed ἕπεσθαι, demum in vltimo agmine ſubſequi, vt §. 7. A. 1, 3, 19. 3, 4, 24. E. 4, 2, 3. πλείστους ἄγειν μεθ᾽ ἑαυτοῦ. Ιπρ. 8, 10. Et ſaepe participium, vt Π. 5, 3, 19. παρῆν ἄγων (Iunt. ἔχων) τοὺς θωρακοφόρους. 7, 4, 1. ἄγων τὸ στράτευμα ἐπὶ Καρίαν ἦλθε. § 5. §. 6. ὡρμᾶτο ἄγων (all. ἔχων) ἁμάξας. §. 8. MS. Guelf. pro ἄγων habet ἔχων. A. 2, 4, 13. ἀπήντησε στρατιὰν πολλὴν ἄγων. 1 MS. ἔχων. E. 5, 4, 8. 7, 2, 11 9) ablegare. Aπ. 4, 7, 1. ὅτου αὐτὸς ἀπειρότερος εἴη, πρὸς τοὺς ἐπισταμένους ἦγεν αὐτούς. O. 3, 6. ἐγώ σε ἄξω καὶ ἐπὶ τούτους. Supra eſt ἐπιδεικνύειν. Poteſt etiam proprie intelligi. Cf. O. 2, 15. Vertunt etiam *mittere* Πο. 4, 11.

Digitized by Google

ὅπως ὅτι πλείστους ἀνθρώπους ἐπὶ τἀργυρεῖα ἄγωμεν. 10) perducere ſcorta. F. 5, 4, 4. γυναῖκας ὑπισχνούμενος ἄξειν αὐτοῖς καλλίστας — τότ' ἔφη ἄξειν. §. 5. ἄγειν τὰς ἑταίρας. Paulo poſt eſt: εἰσήγαγεν εἰς τὸ ταμιεῖον. 11) admittere, cum mare feminam coniungere. K. 7, 2. ἄγειν — ἵνα θᾶττον ἐγκύμονες γένωνται, πρὸς κύνας ἀγαθούς. 12) educere. venatum canes, K. 6, 3. ἄγειν διὰ τρίτης ἡμέρας. 4, 11. ἀγέσθωσαν θέρους μέχρι μεσημβρίας. Poteſt etiam verti *agitentur*. c. acc. viae, omiſſa praepoſitione κατὰ vel ἀνὰ vel etiam ἐπὶ, K. 4, 9. ἄγειν τὰς κύνας τὰ ὄρη. §. 10. ἄγειν τὰς κύνας τὰ τραχέα. Plene dicitur K. 6, 4. εἰς τὰ κυνηγέσια ἄγειν, et 7, 6. ἄγειν τὰς σκύλακας ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον. 13) extrahere, educere. e terra odores, K. 5, 3. οἱ ὄμβροι ὀσμὰς ἄγοντες τῆς γῆς ποιοῦσι δύσοσμον. 14) afferre, maxime dona. Π. 5, 5, 12. δῶρα ἄγοντες — οἰνοχόον — ἐκπώματα, ἐσθῆτα, np. in curribus et iumentis. 6, 1, 15. πολλὰ τάλαντα — ἄγων καὶ ἄλλα κτήματα. 6, 2, 1. χρήματα ἄγοντες. §. 2. 7, 2, 5. ἄξουσι incolae vrbis captae πᾶν ὅ τι ἐστὶ καλὸν κτῆμα. All. ἥξουσι. 8, 5, 3. ἀνατίθενται ἐπὶ τὰ ὑποζύγια — ἔρχονται οἱ σκευαγωγοὶ ἐπὶ τὰ τεταγμένα ἄγειν. §. 11 ἱερεῖα μὲν ἄγων — δῶρα δ' ἦγεν. A. 7, 3, 7. E. 1, 1, 6. 2, 6, 7. ἔπεμψα χρήματα ἄξοντας. 3, 1, 10. O. 4, 20. 15) portare. Π. 6, 3, 3. ὑποζύγια τοιαῦτα ἄγοντα. E. 7, 2, 17. τῶν ἀξόντων ὑποζυγίων. A. 1, 9, 15. τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγουσιν ἵπποις — τοὺς φίλους ἄγουσι. 16) vehere, prouehere, aduehere. Cf. omnino nr. 7. et 14. Dicuntur a) currus et iumenta, Π 6, 1, 28. τὰ ὀκτὼ ζεύγη ἦγε τὸν πύργον. 6, 3, 11. p. 383. τῶν ἁρμαμαξῶν αἳ ἄγουσι τὰς γυναῖκας. A. 1, 7, 15, τῶν ἔπλαιν πολλαὶ ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο. Sic Π. 3, 1, 2. τὰ χρήματα ὅσα σὺν αὐτοῖς ἀγόμενα ἐτύγχανον. Rectius all. ἐτύγχανεν vel ἔτυχεν. Cf. φέρειν nr. 14. b) homines per iumenta, Π. 6, 1, 27. ὀκτὼ ζεύγεσι βοῶν ἄγειν τὸ οἴκημα. § 28. ἄξων τοὺς πύργους Abradatas. 7, 4, 6. τὸν ὀρθῶς ἀποδιδόντα ἃ ἄγει — ἐμοί γε ἄξουσι τὰ χρήματα. A. 3, 2, 17. τὰς σκηνὰς ἄγειν. 5, 8, 3. τὰ σκεύη ἄγειν. §. 4. τοῦτον ἄγειν — αὐτὸν οὐκ ἄξω fortaſſis in mulo. E. 7, 2, 19. καὶ ἑαυτοὺς, καὶ ἃ ἦγον. c) naues, A. 5, 1, 2. τὰ πλοῖα ὑμᾶς ἄξοντα. §. 6. ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄξοντα γένηται. 6, 5, 1. πλοῖον ἧκεν ἄλφιτα ἄγον. E. 7, 1, 9. d) homines in nauibus, A. 6, 1, 10. προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥκειν — ὁ δὲ ἦγε οὐδέν. 7, 5, 8. ὅσα ἐν ξυλίνοις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσι. O. 20,

Digitized by Google

28. 17) importare vel exportare promercalia. Π. 2, 4, 19. *ἀγορὰν ἄγειν.* 4, 5, 14. p. 250. *τοὺς καπήλους — ὅ τι ἔχει ἕκαστος πράσιμον, καὶ ταῦτα διαθεμένους ἄλλα ἄγειν.* A. 1, 5, 5. *ὄνους ἀλέτας — εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπώλουν.* 5, 7, 18. *ἀγορὰν ἄξει.* Αθ. 2, 12. Πο. 4, 18. 18) demittere. A. 3, 5, 6. (*ἀσκοὺς*) *εἰς τὸ ὕδωρ ἀγαγών.* 19) deducere, comitari. E. 4, 5, 9. *ἐγὼ αὐτὸς ὑμᾶς ἄξω.* 20) educare. v. Heuſinger. ad Plutarch. de liberorum educatione 4, 17. Phauorinus: *ἄγομαι· τὸ παιδεύομαι, ὡς Ξενοφῶν· κύνας καλῶς ἀχθείσας.* Locus eſt Aπ. 4, 1, 3. vbi oppon. *ἀναγώγους.* K. 3, 11. canes *ἠγμέναι ἀνεπιστημόνως.* Oppon. *φύσει.* 21) moderari, regere. v. Valckenar. ad Herodot. 7, 8. et ad Eurip. Hippol. 1435. A. 6, 3, 11. *ὁ θεὸς ἄγει οὕτως.* 6, 4, 2. *ἤδη τὸ δαιμόνιον* (fatum) *ἦγεν.* 2, 4, 12. *ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος.* O. 17, 4. *ὁ θεὸς οὐ τεταγμένως τὸ ἔτος ἄγει.* Non admodum diſſimilis eſt formula Σ. 1, 10. *οἱ ὑπὸ τοῦ σώφρονος ἔρωτος ἔνθεοι — τὰ σχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτατον ἄγουσιν,* *componunt.* Sic Aemil. Portus explicat Ιερ. 2, 17. *οἶδεν ὅτι ἐκ ἄξει ὅλην τὴν πόλιν,* ***reget, gubernabit.*** Sed Brodaeus emendat *ἕξει,* Canterus novv. lectt. 1, 13. *αὔξει,* quod receperunt Welſ. Bach. et Zeun. 22) exiſtimare. Aγ. 11, 6. *τὰς τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτίας πρᾴως ἔφερε, τὰς δὲ τῶν ἀρχόντων μεγάλας ἦγε.* 23) *ἄγειν βίᾳ,* Iπ. 9, 7. dicitur equus, *vi agere, vi uti.* 24) *ἄγειν εἰρήνην,* i. q. *ἔχειν εἰρήνην,* *pacem retinere,* vel ***in pace degere.*** v. *εἰρήνη.* A. 2, 6, 4. *ἐξὸν εἰρήνην ἔχειν.* All. *ἄγειν.* Πο. 5, 2. *ἡ πόλις εἰρήνην ἄγουσα διατελεῖ.* §. 13. *πρὸς τοῦτον εἰρήνην ἄγειν.* E 6, 1, 6. *εὐθὺς εἰρήνην ἦγον.* Eodem modo *ἡσυχίαν ἄγειν,* ***quieſcere, quieti ſe dare.*** Π. 1, 4, 18. *ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας.* Cod. Guelf. *ἔχοντας.* In ſequentibus eſt *ἔστησαν.* A. 3, 1, 10. *κατακείμεθα ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἔχειν.* All. *ἄγειν.* Πο. 5, 3. *ἡσυχίαν ἀγούσης τῆς πόλεως,* ***tempore pacis.*** E. 1, 5, 6. 4, 8, 22. 2, 4, 4. *ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν εἶχε.* Marg. Leuncl. *ἦγε.* 5, 3, 1. *ὡς εἶδε τὴν καταδρομὴν, ἡσυχίαν ἦγε.* Margg. *εἶχε.* Sic c. *σχολὴν,* E. 3, 4, 7. *ἡσυχίαν τε καὶ σχολὴν ἄγων* in hibernis. Margg. *ἔχων.* Π. 5, 5, 12. *ὅσον χρόνον σχολὴν πρὸ δείπνου ἦγεν,* ***vacuus a negotiis erat.*** Similiter *ἄγειν σπονδὰς,* Aγ. 1, 10. *σπονδὰς ἄξειν ἀδόλως.* E. 3, 4, 6. eſt *ἐμπεδώσειν τὰς σπονδάς.* 25) agere, celebrare. Π. 6, 2, 3. *εἴ ποτε ἑορτὴν ἄγοι.* 7, 4, 4. Αθ. 3, 8. legitur ter, ſed §. 2. *ἑορτάσαι ἑορτάς.* Πο. 6, 1. *μεγαλοπρεπεστέρας ἑορτὰς ἄξομεν.* E. 1, 4, 8. *πρότε-*

Digitized by Google

ρον τὰ μυςήρια κατὰ θάλατταν ἀγόντων, κατὰ γῆν ἐποίησε. Plutarch. in Alcib. c. 34. ἡ τελετὴ πεμπομένη κατὰ θάλατταν. Cf. Ἀφροδίσια et Πλυντήρια. 26) agere, degere. Π. 7, 1, 7. οἵαν οἱ ἀγαθοὶ ἐν ταῖς μάχαις ἡμέραν ἄγουσι, quae eueniant fortibus. 27) proficiſci, it. in hoſtem ire. Dicuntur milites, Π. 5, 3, 16. p. 300. ἐπὶ τέτοις Σάκαι ἀγέτωσαν. All. ἄγετε. Cf. ſupra nr. 2. e. A. 4, 2, 20. ἐπεὶ ἐγγὺς ἦγον οἱ Ἕλληνες, *propius accedebant.* Cod. Eton. et Marg. Steph. ἐγένοντο. 4, 8, 10. ταύτῃ ἕκαςος ἄξει ὁ λόχος. E. 4, 2, 11. ἦγον ἐπὶ τὰ δεξιά. §. 12. 28) ἄγε, age, eſt formula excitantis. Heſych. ἄγε· ἴθι. ἐπίῤῥημα κελευτικόν. Π. 5, 2, 9. ἄγ', ἔφη, ὅπως πρωῒ παρέσῃ. Ante ὅπως omiſſum eſt ὅρα vel ſimile quid, vt Σ. 4, 20. ἄγε νῦν, ἔφη, ὅπως μεμνήσῃ. c. δὴ, quanquam Moeris, εἶεν, inquit, Ἀττικῶς· ἄγε δὴ, Ἑλληνικῶς. Sed Heſych: εἶεν· — ἄγε δή. Suid: εἶεν· — ἄγε δή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. Π. 2, 1, 2 p. 88. ἄγε δὴ, τί φῄς; 8, 2, 9. A. 2, 2, 5. O. 18, 10. ἄγε δὴ οἶδα. Steph. vult τάγε, i. e. ταῦτα Sed Zeun. nihil mutat, et ἄγε δὴ explicat *noui adeo,* ſ. *concedo rem,* ſ. *me noſſe rem vidimus.* Σ. 2, 21. ἄγε δὴ, καὶ ἐμοὶ αὐλησάτω. c. plurali, Π. 5, 5, 6 ἄγε τοίνυν, ἔφη, σκοπῶμεν. E. 6, 1, 4. p. 362. ἄγ', ἔφη, καὶ τετῳ χρώμεθα. Π. 5, 3, 3. ἴτε (all. ἄγε) δὴ — δότε. Ἀπολ. 14. ἄγε δὴ, ἀκέσατε. Sed dicitur etiam ἄγετε, Π. 4, 2, 12. p. 216 ἄγετε δὴ — εὖ χρὴ εἰδέναι. §. 20. ἄγετε δὴ, πέμψατε. Cod. Guelf. ἄγε δή. §. 18. ἄγετε τοίνυν — ἐπιμελήθητε. Ald. ἄγε. 5, 3, 10. p. 298. ἄγετε τοίνυν, καταλείπωμεν. 7, 5, 9. ἀλλ' ἄγετε, λαμβάνετε. A. 5, 4, 4. 7, 6, 23 E. 5, 1, 15. ἄγετε — δειπνήσατε. Sic in formula bellica, Π. 3, 3, 26. homotimi hoſtem aggreſſuri ſe inuicem hortantur, λέγοντες πολὺ τὸ, ἄγετ', ἄνδρες φίλοι, ἄγετ', ἄνδρες ἀγαθοί. Vbi verti poteſt *pergite.* Cf. nr. 27. 29) Permutatur in var. lect. a) c. ἄγασθαι. v. ἄγασθαι nr. 3. et 5. b) c. ἀπάγειν. v. ἀπάγειν nr. 3. Sic A. 7, 6, 29 καὶ μὴ πρότερον ὑμᾶς ἀγαγεῖν. All. ἀπαγαγεῖν. c) c. γίγνεσθαι. v. ſupra nr. 2. f. et 27. d) c. διάγειν. v. ſupra nr. 7. e) c. διδόναι. Π. 5, 4, 14. ἐγώ σοι ἄγω ταῦτα. Margg. δίδωμι. f) c. ἔχειν. v. ſupra nr. 8. et 24. Sic Π. 5, 3, 7. κλίμακας ὡς τὸ φρούριον ἄξοντες. All. ἕξοντες. In ſequentibus eſt κομίζειν. g) c. ἥκειν, A. 4, 8, 21. ἔθεον ἵπποι, καὶ ἔδει αὐτὲς — ἐλάσαντας — πρὸς τὸν βωμὸν ἥκειν. All. ἄγειν. 7, 6, 10. ἦγον ὅθεν ᾤμην τάχις' ἂν διαβῆναι. All. perperam

Digitized by Google

ἧκον. Cf. nr. 14. h) c. ἰέναι, Π. ς. 3, 4. ᾔει πρὸς Βαβυλῶνα. All. ἄγει. Cf. nr. 28. et 2. e. i) c. λέγειν. v. ſupra nr. 2. d. k) c. στέγειν Ιπ. 12, 4. πτέρυγες — τοσαῦται, ὥςε ςέγειν τὰ μέλη. Haec lectio Camerario debetur. In edd. vett. legitur ἄγειν τὰ μέλη vel βέλη. l) c. φέρειν. v. φέρειν nr. 14.

Iam ſi quis vel hoc ſpecimen conferre voluerit cum aliis indicibus Xenophonteis, ſiue ſint Porti, ſiue Erneſtii, ſiue Bachii, ſiue Zeunii, ſiue Mori, ſiue Schneideri, facile ei patebit, quantam et induſtriam et diligentiam in indice ſuo conficiendo Thiemius cum ipſe adhibuerit, tum a me adhiberi voluerit. Et poſſum ſane, cum hic index non ſit meo vnius labore compoſitus, ſine vlla iactationis et arrogantiae ſuſpicione certo affirmare, eum omnibus, qui recte eo vti voluerint, futurum eſſe longe vtiliſſimum, ita vt nequaquam verendum ſit, ne aut quisquam de longo illo temporis ſpatio, quod elaborando huic operi ſumſimus potius quam petiimus, ſuccenſeat, aut aliquem pecuniae indici comparando inſumtae poeniteat.

Ne vero aut plura hanc in rem disputarem, aut aliud ſpecimen, in quo tractentur hiſtorica vel geographica, afferrem, prohibebat me muneris mei ratio, qua iubebar indicere ſolemnitatem ſcholaſticam, cras in auditorio maiore celebrandam, vbi quatuor claſſis ſecundae ciues tam exercitationis cauſa declamabunt, quam pia vota facient pro totius Rutheniae inprimisque Gerae gymnaſiique ſalute. Quorum quidem nomina ſunt haec:

GVILIELMVS GODOFREDVS ERNESTVS RICHTER, Glauchenſis,

qui oratiunculam, quam habiturus eſt, magna ex parte ipſe elaborauit,

IOHANNES THEOPHILVS SAELZER, Geranus,

ERNESTVS AVGVSTVS GEITNER, Geranus,

ipſe ſuae oratiunculae auctor,

CAROLVS HENRICVS GVILIELM. KOELLNER, Bornenſis,

itidem recitaturus orationem ab ipſo compoſitam.

His declamantibus vt frequentes interſint CVRATORES ILLVSTRIS RVTHENEI GRAVISSIMI, et ea, qua ſolent, animi aequitate et humanitate iudices ſedeant, ſimul quoque vt alii Viri Docti et Proceres, qui quidem non parui faciunt rem ſcholaſticam, praeſentia ſua condecorent ſolemnia, et adoleſcentium ingenuorum animos excitent, obſeruantiſſime et humaniſſime rogo.

P. P. ipſis Calendis Ianuar. A. C. CIↃIↃCCLXXXVIII.

Bayerische Staatsbibliothek München

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google